

DUVAN

FRANCISKANBRÖDERNA T.O.R.

*Tertius Ordo Regularis Sancti Francisci
de Paenitentia*

TACK !
för dina gåvor
och allmosor,
dina förböner,
och dina insatser och
ditt arbete !

**Glad Påsk ! Bed om Fred
och om Guds Frid !**

Påsk 2022

...till eftertanke ...

När en människa dör, blir hon då en ängel? Absolut inte! Människan är en sammansatt varelse bestående av "själ" (den icke-fysiska "anden") och "kropp" (den biologiska delen). I vissa världsdelar kallas abortkliniker för "änglafabriker", vilket visar hur långt det har gått med bristen på religionskunskaper och bristen på respekt för det mänskliga livet.

Änglar kan uppenbara sig i kroppslig gestalt men de har inte något utseende. De är ju inte fysiska. Inte heller är demoner fysiska eller djävulen, utan de är "fallna änglar". Det går inte att likställa "änglar" med människans "själ", som om människan vore en fysisk "kropp" med en icke-fysisk "ängel" inuti, eller något slags icke-fysisk kombination av intellektet och känslan. "Platonister" menade att kroppen var ett "fängelse" för människans "psyke" eller "själ" och således

var de "dualister", till skillnad från oss kristna, som menar att själen är kroppens "form".

Den klassiska kristna tron, i varje fall den katolska, är givetvis baserad både på Guds uppenbarelse som den har bevarats i den Heliga Skrift och den Heliga Traditionen, och på hur den har analyserats av förnuftet med logiska, filosofiska och teologiska verktyg och fastställts av läroämnet o.s.v. under den Helige Andes vägledning.

Hurudan är då en människa?

Jo, det har redan sagts att människan är en sammansatt varelse, i filosofisk mening en "sammansatt substans". Var och en av oss är en enda unik "person", inte två. "Kroppen" är dock helt nödvändig då vi talar om den enskilda människans identitet. Hennes icke-fysiska och "odödliga själ" skall, genom ett Guds under, återförenas med hennes "dödliga kropp", trots att den kanske har helt förmultnats, eller blivit uppbränd, eller förlorats till havs, eller ätits upp av kannibaler o.s.v. Undret förutsätter givetvis att "själen" har kunnat bestå i "kroppslöst" tillstånd. Den är ej fysisk. "Själen" fortbestånd vore givetvis omöjligt om inte Gud hade skapat människans "själ" till att vara evig. Franciskaner brukar hänvisa till 1 Mos. 1:26 – "Gud skapade människan till sin avbild [...]" och påpekar skillnaden mellan "avbild" och "likhet", och hävdar att "avbilden" är den "odödliga själen". Nåja, katolska teologer använder dock inte filosofiska begrepp på ett slaviskt sätt, utan endast för att bevara den uppenbarade trons innehåll från privata fantasier och ologiskt tänkande. Således använder man inte bara thomistiska utan även nyplatoniska, augustinska, och scotistiska begrepp m.m.

Uppståndelsens nyckel-roll.

Utan att gå för mycket in i skolastisk teologi skall vi nu försöka förstå varför "kroppens" uppståndelse är så avgörande för den "kroppslösa själen". Människans personliga identitet är avhängig "kroppen", som dör. "Kroppen" är nödvändig för att se, höra, tala, tänka abstrakt o.s.v., ty "själen" är beroende av sinnesintrycken. Människor är ju således lika mycket sina "kroppar" som sina "själar", också de som redan är "själsligen" i Gud. Men hur är detta möjligt, detta att uppståndelsen är nödvändig för den enskilda människans eviga liv?

Jo, "själen" är en speciell "form," som gives genom Guds vilja vid skapelsen – en individuell "substantiell form", men "själen" kan inte göra allt utan "kroppen". Den uppståndna människan är inte komplett utan både "själ" och "kropp", vilka skiljs åt när "kroppen" dör, men som skall återförenas vid uppståndelsen, så att var och en blir den enskilda människa som hon har varit,

även den ofrälsta människan, precis som var och en blir "odödlig" vare sig hon skall förenas med Gud eller bli skild från honom för alltid.

Vad står i Bibeln om Jesu uppståndelse?

I Aposteln Pauli första brev till församlingen i Korint behandlar han hur annorlunda våra "uppståndna kroppar" kommer att bli från våra "jordiska kroppar" (1 Kor. 15:35-54). De skall bli "andliga" i den mening att "kroppen" kommer att låta sig helt styras av sin "ande" eller "själ". Den skall befrias från åldrande, sjukdom, defekter, svaghet o.s.v. och bli "odödlig". De otroende såväl som de troende kommer att bli "odödliga", men de troende skall få gå in i Guds himmelska rike; de otroende skall evigt skiljas från honom, ty himmelen skulle vara ett helvete för dem.

De troendes "förvandling" skall också innebära deras "förhärligande"

I evangelierna ser vi att den uppståndne Jesus kändes inte omedelbart igen. Han kunde förflytta sig blixtnsnabbt och passera genom låsta dörrar. Samtidigt kunde man ta på hans kropp och han kunde tala och äta. Sådana fenomen skulle kunna tillskrivas hans gudomliga natur eller hans uppståndne och förhärligade kropp, men hans fulla härlighet tillsammans med Fadern och den Helige Ande på den himmelska tronen aktualiserades först efter hans himmelfärd. Teologer säger dock att utöver det att den uppståndna kroppen ska bli odödlig, smärtfri, fri från åldrande, sjukdom, och all nedbrytande sårbarhet, blir den även förmögen att förflytta sig med tankens hastighet och genom vad som helst, d.v.s. helt rörlig och till sist, lysande. Den konstnärliga föreställningen av den uppståndne Jesus här nere är givetvis alldeles för naturalistisk, men hans "gloria" är ändå tydlig.

Vadför är tron på den sanna Guden och hans uppenbarelse så viktig?

Det har stått i DUVANs spalter flera gånger, att G.K. Chesterton, då han försvarade den kristna tron, ständigt hävdade, att "när människor inte längre tror på den sanna Guden" och kanske man bör tilläga, "och vad han har uppenbarat" – "så kan de börja tro på vad som helst". Det låter som en överdrift men Västerlandet tycks ha kommit dithän, att folk ifrågasätter vetenskapligt bevisade fakta då det är politiskt motiverat, eller då den ekonomiskt-styrda kulturen styr politiken, eller då den maktavande eliten censurerar alla motargument. OCH detta kallas "frihet". Just i vår egen tid är det inte bara religiös sanning som ifrågasätts, utan också vetenskaplig sanning, ty naturvetenskap har sina rötter i tro, objektiv observation, och logik. Utan tro på den sanna Guden och äkta vetenskap om den mänskliga identiteten, blir folk slavar under sin egen teknologiska möjligheter. Resultatet är irrationalism, den irrationalism som uppstår när all debatt kvävs till förmån för maktavarna och de bemedlade.

Vadför är det inte lika bra med fantasi som Guds uppenbarelse ?

Fantasier, "New Age Religion", gamla myter, panteistiska föreställningar, eller litterära, poetiska eller musikaliska påfund, används för att göra livet uthärdligare för de efterlevande. Ibland låsas man som om alla får ett liv efter detta som blir fyllt med glädje och ro. Inte någon vill tänka på att det kanske skulle kunna finnas en "dubbel utgång" – en fortsatt existens med eller utan Gud. Och det blir absolut utan några funderingar om den fysiska "kroppens" roll sedan.

Nåja, därför att religion har inte bara en "feel-good" funktion för de efterlevande som tror att människan endast är en annan djurart som kommit till av en slump och utan något bestående värde – att hon betyder, inte mer än en papegoja, noshörning, dagmask, bakterie o.s.v., och att varken världshistorien eller den personliga historien, eller kärleken, eller moraliska värderingar har någon som helst innebörd, och att "den personliga existensen" är mer eller mindre en illusion.

*Nietzsche sade : "Om inte Gud finns,
så är allt tillåtet!"*

Samma slutsats gäller om inte ett individuellt liv efter detta finns, vilket förutsätter att "själen" finns. Och om inte detta liv och den här världen är endast en illusion, måste "kroppen" med all dess komplexitet spela en stor roll. Den kan inte endast vara ett "skal" med ett metafysisk "något" därinne som har någon dimmig, kroppslös fortsättning.

Men är inte allt detta bara religion ?

Inte helt och hållet! Det är tro och förnuft. Guds existens kan bevisas. Men hurudan är han? Att säga att han antagligen är utan intelligens, opersonlig o.s.v. skulle innebära att människan är ett kosmiskt skämt! Men även ett skämt kräver intelligens och en personlighet.

Kristus är uppstånden! Halleluja!

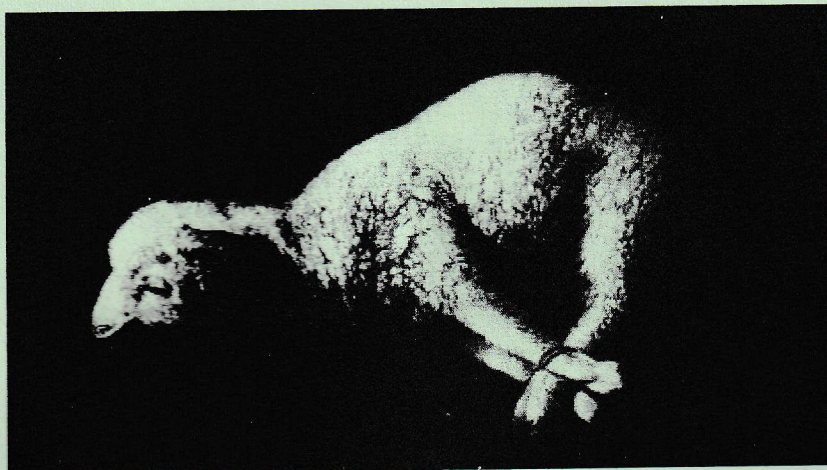

Hur vanligt är det för människor i kristna kulturer att äta lamm på Påsknatten ?

Alla bibel-läsare vet att Israels barn åt helstekt lamm när de tågade ut ur Egyptens land, och att lammet var också ett offer – att inte något ben av lammet skulle brytas och att Påskhögtiden blev den mest förpliktande under året. När templet i Jerusalem byggdes dröjde det nog ett antal år innan alla lamm slaktades där. Kanske den sed blev mest förpliktande i vad som mycket senare kom att kallas Judéen. I varje fall, när Nya Testamentet läses, så kan man förstå att den rätta kronologin följs i "fjärde evangeliet" och det framgår att Jesus dog på korset då lammen slaktades i templet och den Påskmåltid som han firade med sina apostlar, i vilken han instiftade den Heliga Mässan och vigde dem till präster, inte var den officiella Påskmåltiden OCH att man inte åt lamm.

Efter att templet hade förstörts av romarna, åt judarna inte heller lamm vid Påskhögtiden, och de gör inte så idag heller. Kyckling tycks ha varit vanligast, förmodligen just därför att templet inte längre fanns. I alla sammanhang måste det ihågkommas att endast det som gjordes i synagogan och i hemmet kunde fortsätta efter att templet hade förstörts. Ja, man kan säga att hälften av den gammaltestamentliga religionen föll bort i den "rabbinska" judendomen och långt från alla judar är överens att de vore möjligt eller önskvärt att bygga upp templet igen och återinföra djuroffer.

Nåja, det är vanligt att kristna kulturer i Mellersta Östern och i Medelhavsländerna – i Grekland, Italien och även Frankrike och i Balkanländer äter får. I England och i Irland är det också vanligt. I Sverige är det endast 8%. Det tycks inte heller vara vanligt i Ryssland och alla slaviska länder eller i Nord- eller Sydamerika. Och, för all del, så har inte lammkött någonting att göra med tro på Jesus Kristus som "Guds Lamm" eller Jesu Kristi "real presens" i den Heliga Mässan eller med bejakandet av läran om, att hans kropp och blod aktualiseras i det Heliga Mäsoffret att göra. Faktiskt, om man tänker på "offer" som ett bibliskt begrepp, och jämför kristendom, judendom och islam, så är det endast kristendom som frambär ett offer.

Ryssland, och även Ukraina, har äntligen konsekrerats "rätt", men som Sr. Lúcia sade: "För sent"!

Vad har vi att vänta?

Man måste säga att det var förvånansvärt att Påven Franciskus gick med på en konsekration av Ryssland (med Ukraina) enligt kraven som ursprungligen uppenbarades för Syster Lúcia, även om han samtidigt passade på att inviga hela mänskligheten och hela Kyrkan. Efteråt tycks han ha betonat att Nato bär en hel del av ansvaret för Rysslands invasion av det sedan länge självständiga Ukraina. Nåja, Gud har nog förunderliga vägar att uppnå det som hans gudomliga försyn åsyftar, men man får inte glömma bort att en "konsekration" inte är magi, eller att begrunda att Sr. Lúcias sade att den mer än hundra år försenade "konsekrationen" kommer att bli "för sent".

Vidare, och kanske viktigast av allt, så bad Maria, genom Sr. Lúcia, att alla som hoppas på att "hennes obefläckade hjärtas seger" över de "errors" (osanningar), som det kommunistiska Rysslands avsiktligt ville sprida till hela världen skulle kunna vilseleda många idag, skall vi (1) bedja Rosenkransen dagligen, och (2) iakttaga fem på varandra följande lördagar varje år, genom att vi biktar oss, går i den Heliga Mässan och mottar den Heliga Kommunionen i syfte att "gottgöra världens synder" (reparation), och begrunda en av Rosenkransens mysterier under minst 15 minuter.

Frågorna hopar sig, även om vi bortser från alla konspirationsteorier om att den egentliga Sr. Lúcia mördades och ersatts av en "imposter" (bedragare), att Vatikanen ännu inte har låtit publicera den aktuella texten med Marias ord om den "tredje hemligheten" därför att den varnar för att ett stort "avfall" kan äga rum i själva Kyrkan etc., utan endast utgivit sin egen tolkning av den "tredje hemligheten" som om alla provningarna för henne ägde rum i det förflutna.

Bortsett från detta, så är det som hände i Fatima, då solen plötsligt förvandlade det ihållande regnvädret till torrt väder och såg ut som om den skulle uppsluka jorden i en för naturvetenskapen oförklarlig "zigzag-dans", just på den dag (den 13 oktober 1917) som Lúcia långt i förväg förklarat att ett obestridligt under skulle ske, och i närvaro av tusentals människor, förutom troende en del ateister eller andra som hade kommit dit just för att förlöjliga henne. Undret blev även erkänt i anti-katolska tidningar. Och än idag har inte någon bortförklaring visat sig trovärdig!

Uppenbarelsen i Fatima är alltså verkligen säker och trosstärkande, och en verklig utmaning till Kyrkan, som godkände den precis som hon godkände uppenbarelsen i Lourdes. Men den tycks ha varit "too hot to handle". Kunniga människor har sagt att Fatimas budskap är samma som Sr. Agnes Katsuko Sasagawavid gav vid klostret i Akita, Japan, den 6 juni 1773 och vid några senare tillfällen, vilket Påven Benedictus XVI godkände år 1988. Maria varnade:

Det kommer att verkställas ett straff [...] Eld kommer att falla från himlen och den kommer att utplåna en stor del av mänskligheten, de goda såväl som de onda och varken präster eller trofasta kommer att skonas. De överlevande kommer att befinna sig så övergivna att de kommer att avundas de döda. Det enda vapen som återstår för oss är radbandet och [...] att vara kvar i min son. Recitera rosen-kransen varje dag.

Maria säger inte att detta blir världens slut, men kan det ha något att göra med de symboliska tusen åren då djävulen har "hållits bunden"?

En ängel kom ner från himmelen med en stor kedja i sin hand. Han grep draken, den gamla ormen, som är djävulen och Satan, och band honom för tusen år [...] för att han inte skulle bedra folken [...] Men efter de tusen åren skall han släppas lös för en kort tid. (Uppenbarelse Bok. 20:1f)

Säger Sr. Lúcia att konsekrationen kommer att ske ”*för sent*” därför att vi får erfara Satans vrede åtminstone ”*en kort tid*”? Har Sr. Agnes syn om ”*eld som kommer att falla från himmelen*” att göra med kärnvapen som kan komma att användas i ett ”*tredje världskrig*”? Åter igen: frågorna hopar sig, och spekulationer väcks. Och man kan blanda in uppenbarelsen i La Salette med dess tal om ”*två påvar*”, och andra om ”*tre dagar av mörker*” m.m.

Vi som måste göra bot för så väl våra egna synder, som för världens och Kyrkans, blir inte hjälpta av spekulationerna, eller om någon skulle kunna lista ut exakt vad vi har att vänta. Botgöring och bön är vårt egentliga ”*vapen*” i vad som egentligen är en andlig strid, men ödmjukt samtal är säkert till gagn så att vi inte bli lurade av de falska förhoppningar som dagens makthavare försöker få oss att tro ska kunna avhjälpa den nuvarande krisen.

FATIMAS BARNSIARE – JACINTA, FRANCISCO OCH LÚCIA

... hos oss på klostret i Jonsered

Våren är alltid den tid under året då vi kommer på nya givar på Franciskusgården och trädgården brukar stå högst på vår lista över områden där nya krafter måste satsas. Vädret har varit ogynnsamt under ett par år och just nu är landet i väldigt stort behov av regn. Vi håller också på att reparera taket och en mäktig byggställning har redan rests på baksidan av huset, och byggfirman har glatts åt det torra vädret.

Klosterkatten Ragnar tycks tro att alla förändringarna företas för att roa honom och eftersom byggställningen har trappor, så är det lättare för honom att komma högt upp med hjälp av den än genom att klättra i körsbärsträdet som står bredvid. Katter tycks inte ha någon som helst höjdsräck! Och inte heller någon tanke på att göra nytta, eller om någon på taket kan bli rädd om en lurvig varelse plötsligt dyker upp som ett spöke där han håller på. Ragnar uppträder alltid som om han äger stället och hans besök borde uppskattas.

Glad Påsk

